

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Priecelovej a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Štefana Šatku, v právnej veci žalobcu 1/ J., r. č. X., bytom R., R. a žalobcu 2/ V., a. s., B., R., proti žalovanému 1/ D., N., P., žalovanému 2/ J., R., B., správcovi konkurznej podstaty úpadcu M. spol. s r. o. P., žalovanému 3/ S., a. s., C., Bratislava, IČO: X., o vylúčenie pohľadávky žalovaného 1/ vo výške 5 691 617 Sk z konkurznej podstaty, na odvolanie žalobcu 1/a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Cbi/9/2003-256 zo dňa 31. marca 2008 , takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Cbi/9/2003–256 zo dňa 31. marca 2008 **p o t v r d z u j e**.

Odvolanie žalobcu 1/ **o d m i e t a**.

Žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu žalobcov 1/ a 2/ v celom rozsahu. Súd prvého stupňa zistil, že D. ú. P. prípisom zo dňa 06. 12. 2004 oznámil konkurznému súdu postúpenie pohľadávky voči spoločnosti M. spol. s r. o. na S., a. s., Bratislava. Ďalej súd zistil, že S. a. s., prípisom zo dňa 04. 01. 2005 taktiež oznámila konkurznému súdu postúpenie pohľadávky na základe zmluvy o postúpení daňových pohľadávok č. 4/2004 z 30. 11. 2004 vo výške 5 689 534,34 Sk a zmenu veriteľa podľa § 7 ods. 4 ZKV.

Keďže počas konkurzu došlo k postúpeniu pohľadávky D. ú. P. na S., a. s., a uvedená skutočnosť bola konkurznému súdu oznámená spolu s predložením zmluvy o postúpení pohľadávok č. 4/2004, novým veriteľom v rozsahu postúpenej pohľadávky sa stala spoločnosť S. a. s., Bratislava (§ 7 ods. 4 ZKV).

Taktiež v tomto konaní žalovaný 1/ oznámil postúpenie pohľadávky vo výške 5 689 534,34 Sk S., a. s., preto súd podľa § 92 ods. 2, 3 O. s. p., pokiaľ ide o postúpenú pohľadávku vo výške 5 689 534,34 Sk, v konaní pokračoval s uvedenou spoločnosťou ako so žalovaným 3/. Vo zvyšnej časti pohľadávky, t. j. vo výške 2 083 Sk, veriteľom pohľadávky, a teda aj žalovaným 1/, zostal D. ú. P.. Uvedený rozdiel je neuhradená priznaná daň, ktorú D. ú. P. v konkurznom konaní, ako aj v tejto žalobe, uplatnil vo výške 452 956,34 Sk a na S., a. s. bola postúpená pohľadávka vo výške 450 873,34 Sk. Súd preto v konaní pokračoval s takto označenými subjektmi – žalovaným 1/, 2/, 3/.

Ďalej mal za preukázané, že na majetok úpadcu M. spol. s r. o., P. bol uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 07. 11. 2002 sp. zn. 4K 104/02 vyhlásený konkurz. Pôvodný žalovaný 1/ ako veriteľ č. 10 si v konkurznom konaní uplatnil prihláškou vykonateľnú pohľadávku vo výške 5 691 617,34 Sk, s právom na oddelené uspokojenie vo výške 3 810 511 Sk a v prvej triede vo výške 1 881 106,34 Sk. Na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 24. 01. 2003 správca konkurznej podstaty uznal uvedenú pohľadávku v plnej výške a žalobca 1/ ako veriteľ č. 12. uvedenú pohľadávku v plnej výške poprel z dôvodu, že ide o nepravdivú pohľadávku, o ktorú sa vedie spor o správnosti

daňových protokolov s tým, že okrem toho malo dôjsť k odpusteniu daňového dlhu cez Ministerstvo financií Slovenskej republiky.

Žalobca 1/ podal žalobu v lehote podľa § 23 ZKV. Keďže predmetom popretia bola iba pohľadávka žalovaného 1/ a nie pohľadávka žalovaného 2/, pasívnu legitimáciu v konaní má iba žalovaný 1/ a žalovaný 3/, na ktorého bola časť pohľadávky vo výške 5 689 534,34 Sk postúpená. Žalovaný 2/ nie je v konaní vecne pasívne legitimovaný, preto súd žalobu voči nemu zamietol. Zo zápisnice z prieskumného pojednávania súd ďalej zistil, že žalobca 2/ nepoprel pohľadávku žalovaného 1/, preto v konaní nemá aktívnu legitimáciu na uplatnenie práva podľa § 23 ods. 2 ZKV, preto súd jeho žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Súd mal za preukázané, že rozhodnutia na základe ktorých si žalovaný 1/ uplatnil v konkurznom konaní pohľadávku, neboli v rámci preskúmania ich zákonnosti súdom zmenené, a preto zostali v platnosti. Jedná sa o právoplatné a vykonateľné platobné výmery a rozhodnutia ohľadne neuhradenia daňových pohľadávok.

Z uznesenia Najvyšší súd Slovenskej republiky č. k. 6Sž 159/01, 6Sž 17,18/02 zo dňa 27. 02. 2002 a uznesenia Najvyšší súd Slovenskej republiky č. k. 6Sž 145/01 zo dňa 25. 02. 2002, o preskúmanie zákonnosti správnych orgánov č. 717/240/37652/97/Bc, č. 717/240/37655/97/Bc z 03. 07. 1997, č. 717/210/65389/99/Hali zo 04. 10. 1999, č. 717/210/65557/99/Hali, č. 717/210/65902/99/Hali z 05. 10. 1999, č. VII/210/939/2000/Ole z 24. 01. 2000, č. 717/210/65826/99/Hali z 05. 10. 1999 súd zistil, že konania boli zastavené, nakoľko navrhovateľ – J. nebol daňovým subjektom – dlžníkom, pretože týmto bol M. spol. s r. o., P. - právnická osoba.

Uvedené rozhodnutia sú podľa § 159 ods. 2 O. s. p. pre účastníkov a súd záväzné.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že predmetné pohľadávky uplatnené na prieskumnom pojednávaní boli právoplatné a vykonateľné. Správca konkurznej podstaty tieto ako oprávnené aj uznal.

Žalobca 1/ pohľadávku poprel z dôvodu, že sa vedie spor o jej správnosť, a že malo dôjsť aj k odpusteniu daňového dlhu Ministerstvom financií SR.

Žalobca nepredložil ohľadne týchto tvrdení žiadne relevantné dôkazy. M f SR prípisom zo dňa 04. 09. 2003 oznámilo žalobcovi 1/, že vzhľadom na skutočnosť, že na

majetok úpadcu M. s. r. o., P. bol vyhlásený konkurz, nemožno uplatniť ani postup podľa § 65 a § 65a zák. č. 511/1992 Zb.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že konkurz vyhlásený na majetok dlžníka M. s. r. o., nebol zrušený, uznesenie Krajského súdu v Košiciach o vyhlásení konkurzu zo dňa 07. 11. 2002 bolo potvrdené uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 13. 03. 2003 č. k. 7 Obo 37/03-52. Rozhodnutia D. ú. P., na základe ktorých bola v konkurznom konaní uplatnená pohľadávka vo výške 5 691 617 Sk, neboli ku dňu rozhodnutia súdu zmenené. Keďže nemal preukázanú dôvodnosť námietok žalobcu 1/, pre ktoré pohľadávku žalovaných 1/ a 3/ poprel, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p.

Proti rozsudku podali žalobcovia 1/ a 2/ odvolanie. Obsah odvolania je totožný. Navrhujú napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a dokazovanie. Prvostupňový súd vylúčil žalobcu 2/ z konania preto, že údajne na prieskumnom pojednávaní nepoprel predmetnú pohľadávku. Na prieskumnom pojednávaní JUDr. M. P. popieral pohľadávky nie za seba, ale za V., a. s., R., ktorý ako štatutárny zástupca – predseda predstavenstva zastupoval. Je nelogické, aby pohľadávky popieral ako osoba, keď zastupoval V., a. s., R.. Uvedenú skutočnosť pripomínali sudcovi JUDr. R., ktorý to neakceptoval. Trvajú na tom, že žalobca 2/ V., a. s., R. je aktívne legitimovaný, lebo má svoju pohľadávku, ktorú si prihlásil v konkurze. Súd rozhodol predčasne, pretože nečakal na výsledok konania s M.f. SR, ale ani na vyriešenie sporu o zrušenie konkurzu, ktoré nie je právoplatne ukončené. V prípade zrušenia konkurzu, rozsudok bude neplatný a všetky incidenčné žaloby budú bezpredmetné.

Žalovaný 1/ sa písomne vyjadril k podanému odvolaniu. Zotrváva na svojich pôvodných tvrdeniach. Všetky rozhodnutia boli vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, pohľadávky daňového úradu boli v daňovom konaní riadne zistené, nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť pred vyhlásením konkurzu. O konaní, ktoré údajne prebieha na Ústavnom súde SR, ani o výsledku prejednávania veci na MF SR nemá žiadnu vedomosť a o týchto skutočnostiach žalobca 1/ a 2/ nedoložil žiadny dôkaz.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. (zák. č. 384/2008 Z. z. účinného od 15. 10.2008).

Podľa § 204 ods. 1 O. s. p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Žalobcovi 1/ bol napadnutý rozsudok doručený dňa 09. 04. 2008 (návratka doručky č. 1. 259). Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania uplynula 24. 04. 2008. Žalobca 1/ podal odvolanie prostredníctvom poštového úradu dňa 28. 04. 2008 (č. 1. 263 pripojená obálka o odoslaní listovej zásielky) t. j. po uplynutí zákonnej lehoty.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Odvolací súd s poukazom na citované ustanovenie odvolanie žalobcu 1/ odmietol.

Žalobca 2/ prevzal napadnutý rozsudok dňa 11. 04. 2008 a odvolanie podal včas, v zákonnej lehote dňa 28. 04. 2008 (č. 1. 263).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako odvolací súd, prejednal odvolanie žalobcu 2/ bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu 2/ nie je dôvodné.

Odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnenia a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje.

Na doplnenie uvádza, že predmetom sporu je uplatnené právo podľa § 23 ods. 2 a 3 zák. č. 328/1991 Zb. (ZKV). Kto popiera vykonateľnú pohľadávku, musí toto stanovisko uplatniť podľa povahy pohľadávky buď na súde, alebo na príslušnom správnom orgáne v lehote určenej súdom. Popretím vykonateľnej pohľadávky oprávnenou osobou je povinný podať žalobu v súdom stanovenej lehote ten, kto ju poprel. Z obsahu zápisnice z prieskumného pojednávania zo dňa 24. januára 2003 (č. 1. 17) jednoznačne vyplýva, že žalobca 1/ bol označený ako veriteľ č. 12, ktorý si uplatnil pohľadávku vo výške 140 000 Sk a žalobca 2/ bol označený ako veriteľ č. 14, ktorý si uplatnil pohľadávku vo výške

16 599 652 Sk. Výslovne je v zápisnici konštatované, že len veriteľ č. 12, t. j. žalobca 1/, poprel pohľadávku veriteľa č. 10 – D. ú. P. (pôvodného žalovaného 1/). Ďalej sa v zápisnici konštatuje, že žiaden z ďalších veriteľov nepoprel pohľadávku iného veriteľa (č. 1. 18). Preto uvedené námietky v odvolaní, že žalobca 1/ popieral predmetnú pohľadávku nie za seba, ale za žalobcu 2/, nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a doložených dôkazov.

Prvostupňový súd správne žalobu voči žalobcovi 2/ zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie, pretože žalobca 2/ nepoprel pohľadávku veriteľa č. 10, a nie je preto oprávnenou osobou na podanie predmetnej žaloby. To, že si uplatnil pohľadávku v konkurznom konaní v zmysle § 20 ZKV, nezakladá jeho aktívnu legitímáciu pre uplatnené právo, ako to nesprávne interpretuje odvolateľ v odvolaní.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O. s. p. Keďže žalovaní si neuplatnili žiadne trovy odvolacieho konania, neboli im priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. februára 2009

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.